

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
tel.: 234 665 111, fax: 234 665 444
posta@uouu.cz, www.uouu.cz

Čj. UOOU-01894/18-8

ROZHODNUTÍ

Úřad pro ochranu osobních údajů, jako příslušný správní orgán podle § 46 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, v řízení o přestupku vedeném podle zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, a zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, rozhodl dne 15. května 2018 takto:

město [REDACTED], se sídlem [REDACTED],

- I. se uznává vinným ze spáchání přestupku podle § 45 odst. 1 písm. c) zákona č. 101/2000 Sb., neboť zpracovávalo osobní údaje způsobem, který neodpovídá stanovenému účelu, kterého se, jako správce osobních údajů zpracovávaných v souvislosti s projednáváním přestupků podle § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb., dopustilo tím, že ve výzvách k zaplacení pokuty podle § 125h odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů (zákon o silničním provozu), které zaslalo řádově stovkám údajným pachatelům přestupků v prvním čtvrtletí roku 2017, uvádělo osobní údaje [REDACTED] a to v rozsahu jméno, příjmení, datum narození a adresa ve spojení s informací, že je oznamovatelem protiprávního jednání,

čímž porušilo povinnost stanovenou v § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost zpracovávat osobní údaje pouze v souladu s účelem, k němuž byly shromážděny, a k jinému účelu jen v mezích ustanovení § 3 odst. 6 tohoto zákona, nebo pokud k tomu dal subjekt údajů předem souhlas,

- II. za což se mu podle § 35 písm. b) zákona č. 250/2016 Sb. a v souladu s § 45 odst. 3 zákona č. 101/2000 Sb. ukládá

pokuta ve výši 12.000 Kč
(slovy dvanáct tisíc korun českých)

- III. a dále podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. povinnost nahradit **náklady řízení ve výši 1.000 Kč,**

splatná do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí bezhotovostním převodem na účet vedený u ČNB, č. ú. 19-5825001/0710, variabilní symbol IČO obviněného, konstantní symbol 1148.

Odůvodnění

Správní řízení pro podezření ze spáchání přestupku podle § 45 odst. 1 písm. c) zákona č. 101/2000 Sb. v souvislosti s uvedením osobních údajů oznamovatele ve výzvách k zaplacení pokuty bylo zahájeno příkazem Úřadu pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“), který byl obviněnému, městu [REDAKCE] doručen dne 16. dubna 2018. Podkladem pro zahájení řízení byl protokol o kontrole čj. UOOU-06390/17-13 ze dne 30. října 2017 pořizovaný podle zákona č. 101/2000 Sb. a zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), inspektorem Úřadu PhDr. Petrem Krejčím a spisový materiál shromážděný v rámci kontroly zahájené u obviněného dne 24. července 2017, a to včetně vyřízení námitek předsedkyně Úřadu čj. UOOU-06390/17-16 ze dne 18. prosince 2017. Dne 20. dubna 2018 byl Úřadu doručen odpor obviněného proti výše uvedenému příkazu. V souladu s § 150 odst. 3 správního řádu byl podaným odporem příkaz zrušen a správní orgán v řízení pokračoval.

Dne 1. července 2017 nabyl účinnosti zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Dle § 2 odst. 4 tohoto zákona se odpovědnost za přestupek posuzuje podle zákona účinného v době spáchání přestupku; podle pozdějšího zákona se posuzuje pouze tehdy, je-li to pro pachatele přestupku příznivější. Toto ustanovení je přitom promítnutím ústavněprávní zásady obsažené v čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod, podle kterého se trestnost činu posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán, a pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější. Tato zásada se přitom promítá i do přechodných ustanovení zákona č. 250/2016 Sb., neboť podle § 112 odst. 1 tohoto zákona odpovědnost za přestupky a dosavadní jiné správní delikty, s výjimkou disciplinárních deliktů, se posoudí podle dosavadních zákonů, pokud k jednání zakládajícímu odpovědnost došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona; podle tohoto zákona se posoudí jen tehdy, jestliže to je pro pachatele příznivější, a podle odst. 3 tohoto ustanovení se na určení druhu a výměry sankce za dosavadní přestupky a jiné správní delikty se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona použijí ustanovení o určení druhu a výměry správního trestu, je-li to pro pachatele výhodnější. Správní orgán posoudil jak obsah zákona č. 250/2016 Sb., tak obsah zákona č. 101/2000 Sb. (ve znění účinném do 30. června 2017 a ve znění účinném od 1. července 2017), resp. všech dosavadních zákonů, a došel k závěru, že pozdější právní úprava je pro obviněného příznivější. Důvodem je zejména skutečnost, že na rozdíl od předchozí právní úpravy zákon č. 250/2016 Sb. umožňuje uložit jako správní trest napomenutí, či za stanovených podmínek od uložení správního trestu upustit. Správní orgán proto posuzoval jednání obviněného dle právní úpravy účinné od 1. července 2017.

Ze shromážděného spisového materiálu vyplývá, že dne 20. června 2017 Úřad obdržel prostřednictvím e-mailové pošty podnět [REDAKCE] doplněný téhož dne a následně v průběhu kontroly dne 9. října 2017. Z tohoto podnětu mimo jiné vyplývá, že stěžovatel se obrací na Úřad ve věci sdělování svých osobních údajů Městským úřadem [REDAKCE] odborem správním. Podle jeho dosavadních informací se může jednat až o 555 výzev s jeho osobními údaji. Jako důkaz svého tvrzení zaslal stěžovatel přílohu, která byla Úřadu doručena

dne 20. června 2017, obsahující 555 čísel jednacích, pod kterými měla být danému správnímu orgánu předána údajná oznámení Policií České republiky. K tomu uvedl, že postupně ho od přelomu dubna a května 2017 začala kontaktovat rodina, sousedé a další občané města, že jim došla výzva k zaplacení pokuty podle § 125h odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „výzva“). Výzvy byly zaslány těmto osobám odborem správním Městského úřadu [REDAKCE]. K tomu stěžovatel uvedl, že ve výzvě jsou adresátům sdělovány jeho osobní údaje v rozsahu jméno, příjmení, datum narození, místo trvalého bydliště a informace o tom, že porušení silničního zákona předmětnými osobami bylo zjištěno na základě jeho oznámení a odkázal na přílohy, které přiložil ke svému podání. Těmito přílohami jsou výzvy zaslané [REDAKCE] [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], ve kterých jsou uvedeny osobní údaje [REDAKCE] v rozsahu jméno, příjmení, datum narození a adresa ve spojení s informací, že je oznamovatelem protiprávního jednání. K tomu uvedl, že podstatná část adresátů výzev s jeho osobními údaji byla použita z jeho podání v jiné věci, tj. ve věci zneužití pravomocí, kde předal jako důkazní prostředky k jiné trestné činnosti stovky fotografií, jimiž chtěl prokázat, že přestupková šikana byla cílena přímo na něj. K tomu uvedl, že podobné důkazní prostředky v minulosti předal opakovaně i správním orgánům a v drtivé většině nejde o naplnění materiálního znaku přestupku, a tedy nebyl důvod provozovatelům zasílat výzvu s jeho osobními údaji. Stěžovatel ve svém podnětu a jeho doplnění dále sdělil, že ze spisů, do kterých nahlédl, nevyplývá, že by byl oznamovatelem, a že sdělování jeho osobních údajů se opakovaně dopouští vždy jen Městská policie [REDAKCE] a město [REDAKCE] – Městský úřad [REDAKCE] (odbor správní) a také, že mu dříve stejným úřadem nebyly ve výzvách sdělovány žádné osobní údaje oznamovatelů.

V rámci zahájené kontroly dne 17. srpna 2017 proběhlo v sídle obviněného ústní jednání a místní šetření, ze kterého byl sepsán protokol z ústního jednání a místního šetření. Zástupce obviněného [REDAKCE] tajemník Městského úřadu [REDAKCE], k dané věci uvedl, že město nemá vnitřní organizační předpis (směrnici, metodický pokyn, nařízení apod.) pro vyřizování přestupkové agendy včetně přestupkové agendy v oblasti silničního provozu, jakožto samostatný vnitřní organizační předpis, a při vyřizování této agendy je postupováno dle Směrnice pro nakládání s osobními údaji č. 3/2014, která nabyla účinnosti dne 1. dubna 2014. Zástupce obviněného dále uvedl, že město zpracovává osobní údaje v rámci vyřizování přestupkové agendy, včetně přestupkové agendy v oblasti silničního provozu, manuálně v listinné podobě v rámci správního spisu a automatizovaně v informačním systému [REDAKCE]. Město předložilo provozní příručku informačního systému [REDAKCE] která na straně 140 (nazvané Ukázka vybraných řízení), obsahuje také výzvu. Zástupce obviněného města též uvedl, že město neneviduje žádnou žádost dle § 21 odst. 1 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb. a požadavek na odstranění závadného stavu v rámci řešení přestupků, včetně přestupků z oblasti silničního provozu.

Ke svému tvrzení zástupce obviněného předložil: výzvy, ve kterých je uvedeno, jakým způsobem a kým bylo zjištěno porušení zákona č. 361/2000 Sb. a v případě, že porušení příslušného ustanovení zákona č. 361/2000 Sb. bylo zjištěno na základě oznámení fyzické osoby, tj. oznamovatele, je v nich uvedeno, že porušení příslušného ustanovení zákona č. 361/2000 Sb. bylo zjištěno na základě oznámení spolu s uvedením jména, příjmení, data

narození a adresy bydliště fyzické osoby, která oznámení učinila. Pokud porušení příslušného ustanovení zákona č. 361/2000 Sb. bylo zjištěno strážníky Městské policie [REDAKCE], je ve výzvách uvedeno, že porušení příslušného ustanovení zákona č. 361/2000 Sb. bylo zjištěno strážníky, resp. strážníkem Městské policie [REDAKCE] při kontrolní činnosti, jejich osobní údaje v těchto výzvách uvedeny nejsou. Obdobně platí, pokud bylo zjištěno porušení příslušného ustanovení zákona č. 361/2000 Sb. příslušníkem Policie České republiky. Dále bylo předloženo odevzdání věci podle § 58 odst. 3 písm. a) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, Policií České republiky, odboru správnímu, ve kterém jsou uvedeny osobní údaje fyzické osoby podezřelé z jednání, které má znaky přestupku podle příslušného ustanovení zákona č. 361/2000 Sb., spolu s označením ustanovení zákona č. 361/2000 Sb., z jehož porušení je osoba podezřelá, spolu s informací o svědku události a s uvedením osobních údajů v rozsahu jméno, příjmení, datum narození a bydliště. K dokumentu pod názvem odevzdání věci je připojen úřední záznam v předmětné věci a fotodokumentace.

Na základě výše uvedeného má správní orgán za prokázané, že město poslalo údajným přestupcům řádově stovky Výzev s osobními údaji stěžovatele, kterého označilo za oznamovatele protiprávního jednání. To přesto, že podstatné části adresátů byly výzvy zaslány na základě informací, které stěžovatel doložil v jiné věci, kdy chtěl prokázat, že dle jeho názoru je na něj cílena přestupková šikana.

Dne 20. dubna 2018 podal obviněný odpor proti příkazu čj. UOOU-01894/18-3 ze dne 16. dubna 2018, který doplnil vyjádřením, které bylo správnímu orgánu doručeno dne 4. května 2018.

Obviněné město k tomu, že je mu vytýkáno, že ve výzvách, které byly oznámeny strážníkem Městské policie [REDAKCE] nebo příslušníkem Policie České republiky, neuvádí jejich osobní údaje, naproti tomu u oznámení občanem tyto osobní údaje uvádí, sdělil, že pokud oznámení podal policejní orgán, který má k tomu zákonné zmocnění a pravomoc, kterým je policejní útvar, nikoliv policista či strážník, je ve výzvě zcela konkrétně uveden policejní orgán, který porušení zákona zjistil a následně oznámil. Obviněné město dále uvedlo, že občan, který podá oznámení o dopravním přestupku Policii České republiky či městské policii, který sám zjistil a zdokumentoval, vystupuje v následném správním řízení, jako oznamovatel a jediný svědek, činí tak dobrovolně a s rozmyslem a musí být tedy srozuměn s tím, že supluje činnost policistů a strážníků a jeho osobní údaje, které sám dobrovolně poskytl, budou součástí spisového materiálu. K tomu obviněný uvedl, že osoba podezřelá ze spáchání dopravního přestupku, má na základě transparentnosti a otevřenosti veřejné správy právo znát všechny rozhodné skutečnosti, které vedly ke zjištění protiprávního stavu, tedy i způsob jejího zjištění. Obviněný dále uvedl, že ať už to [REDAKCE] myslel svými fotografiemi zaparkovaných vozidel jakkoli, poskytl je sám policejnímu orgánu, který z úřední povinnosti věci postoupil k projednání správního deliktu (nyní přestupku). Jeho osobní údaje byly následně použity v sepsaných výzvách v souladu s účelem, k němuž byly shromážděny v rámci plnění úkolů v oblasti řešení dopravních přestupků, protože své oznámení a předání podkladů k vyhodnocení protiprávního jednání učinil jako identifikovaná fyzická osoba, nikoliv jako osoba anonymní. Obviněný dále uvedl, že výzva musí mimo jiné obsahovat i popis skutku, kterým je zcela jistě i popis odhalení a zdokumentování protiprávního jednání, a odkázal na § 125h odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb. Tímto se podle obviněného vyhovuje i základní zásadě činnosti správních orgánů obsažené v § 4 odst. 1 a § 6 odst. 2 správního řádu. K tomu obviněný dodal, že pokud přestupek o své vlastní vůli zdokumentuje občan

a oznámí ho policejnímu orgánu, i když mohl přivolat policisty či strážníky, kteří by věc zdokumentovali a přijali další opatření k vyřízení dopravního přestupku, dobrovolně na sebe bere svědecké břemeno a stává se nejen oznamovatelem, ale i svědkem v rámci správního řízení a je nositelem jediného důkazního prostředku, který má správní orgán k dispozici pro provedení správního řízení. Podle obviněného není pochyb o tom, že přestupce má nezpochybnitelné, zákonem garantované právo znát důkazní prostředky, které prokazují jeho protiprávní jednání, právo bez jeho souhlasu nahlížet do spisu a znát totožnost svědka, který je zároveň i oznamovatel a jehož osobní údaje jsou součástí spisového materiálu.

Obviněný dále uvedl, že výzva k zaplacení určené částky podle § 125h odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb. je zákonem upravené procesní opatření, kterým se dává provozovateli vozidla po zjištění nebo oznámení přestupku možnost do 15 dnů ode dne doručení výzvy zaplatit určenou částku. Po zaplacení v zákonné lhůtě dojde k odložení věci a zmeškáním této lhůty následuje správní řízení o přestupku a již nelze věc vrátit do režimu správního deliktu provozovatele vozidla, který je pro přestupce prokazatelně výhodnější, a proto je nezbytné klást důraz na obsahové náležitosti výzvy a jasně formulovat veškeré zákonné náležitosti výzvy tak, aby provozovatel vozidla měl kompletní údaje, na které má zákonný nárok. Podle obviněného je nezbytné v rámci komplexnosti a úplnosti v popisu skutku uvést i způsob zjištění a zadokumentování protiprávního jednání, neboť v tomto ustanovení o náležitostech popisu skutku nejde o taxativní, uzavřený výčet. Obligatorní náležitosti výzvy jsou upraveny v § 125 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., přičemž zákonodárce popis skutku, který je právě takovou náležitostí výzvy, ponechal pouze se zdůrazněním označením místa a času jeho spáchání a další obsahové náležitosti na správním orgánu, který dle okolností a správního uvážení, rozhodne o konkrétních obsahových náležitostech tohoto popisu tak, aby přestupci poskytl kompletní a komplexní informaci, kterou čerpá ze spisové dokumentace a na základě které rozhoduje, zda bude postup dle § 125h zákona č. 361/2000 Sb. akceptovat, či ho odmítne a podstoupí standardní správní řízení. Dále uvedl, že nikdo nepochybuje, že takový popis musí obsahovat uvedení typu vozidla a jeho registrační značku, kterým bylo protiprávní jednání spácháno, ačkoliv tuto obligatorní skutkovou informaci výslovně zákon rovněž neuvádí. Stejně tak správní orgán do popisu skutku uvede způsob odhalení a dokumentace protiprávního jednání, které zahrnuje i identifikaci policejního orgánu nebo oznamovatele (svědka), což jsou obsahové a důkazní náležitosti spisového dokumentace, do které má přestupce právo nahlížet a s těmito informacemi se seznamovat bez souhlasu těchto osob. K tomu uvedl, že zákonná úprava správního řízení neumožňuje vedení těchto údajů odděleně od spisového materiálu tak, jak připouští např. § 55 odst. 4 zákona č. 141/1960 Sb., trestní řád, pokud svědkovi hrozí újma či jiný zásah do jeho základních práv. Navíc, i když se spisový materiál nachází v „předprocesní fázi“, stále se ve smyslu § 17 správního řádu jedná o správní spis a do něj má právo nahlédnout každý, kdo prokáže právní zájem ve smyslu § 38 odst. 2 správního řádu.

Obviněný dále uvedl, že policejní orgán, který při výkonu své pravomoci dohledu nad silničním provozem zjistí spáchání dopravního přestupku nesprávným parkováním, tento přestupek zdokumentuje a na viditelném místě na vozidle zanechá výzvu pro nepřítomnost řidiče, obvykle za stěračem vozidla, kde uvede předepsané náležitosti této výzvy, mimo jiné i identifikaci policejního orgánu i policisty a strážníka. Nepřítomný řidič se tak o svém protiprávním jednání dozví bezprostředně po návratu k vozidlu. Poté může svůj přestupek na místě sám zhodnotit na základě informací ve výzvě pro nepřítomnost řidiče adekvátně reagovat a své protiprávní jednání řešit. Pokud výzvu ignoruje, je později obeslán správním

orgánem formou výzvy, jak je již výše uvedeno. Dále uvedl, že pokud dopravní přestupek zjistí občan, nepřivolá na místo příslušný policejní orgán a zcela dobrovolně přestupkové jednání zdokumentuje a poté věc oznámí policejnímu orgánu nebo správnímu orgánu, nemá nepřítomný řidič vůbec tušení, že jeho jednání bylo odhaleno, zdokumentováno a bude řešeno příslušným správním orgánem a z tohoto důvodu je nezbytné dbát důsledně na podrobný popis skutku ve výzvě.

Obviněný dále uvedl, že správní orgán uvedením osobních údajů ve výzvě k zaplacení určené částky jednoznačně sleduje i procesní ekonomii tím, že výzva obsahuje veškeré potřebné údaje, jichž by se musela dotčená osoba domáhat např. svojí fyzickou přítomností na úřadě a následným kopírováním. Dále uvedl, že věnuje problematice ochrany osobních údajů náležitou pozornost a snaží se své povinnosti jako správce a zpracovatele osobních údajů dodržovat v souladu se zákonem č. 101/2000 Sb., o čemž svědčí i skutečnost, že žádné jiné pochybení kontrolujícím zjištěno nebylo. Dále uvedl, že výhrady, které jsou vytýkány ve vydaném příkazu, napadá, neboť necítí odpovědnost za přestupek, kterého se nedopustil, jelikož osobní údaje zpracovával k účelu, ke kterému byly shromážděny, a to zcela v souladu se zákonem. K tomu obviněný dodal, že osobní údaje [REDAKCE] se nikdy nedostaly do neoprávněných rukou a nebyly jistě zneužity. Osobní údaje, které [REDAKCE] svěřil k provedení nápravy protiprávního stavu při jeho zjištění přestupků, byly správním orgánem použity pouze na základě zákonných ustanovení, které spatřuje ve správním řádu, neboť mimo oznamovatele a jediného svědka událostí nesmí opominout zcela zásadní práva osob, kterým se ukládá jistá povinnost.

Na závěr obviněný uvedl, že postup jeho správního orgánu byl v souladu se zvláštními zákony upravujícími předmětnou problematiku dopravních přestupků, přičemž k porušení povinností dle § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 101/2000 Sb. podle jeho názoru nedošlo. Obviněný proto navrhuje správní řízení vedené proti němu v souladu s § 86 odst. 1 písm. a) zákona č. 250/2006 Sb. zastavit, jelikož skutek, o němž se vede řízení, se nestal nebo není přestupkem.

K předmětu tohoto řízení je nutno konstatovat, že podle § 4 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb. je osobním údajem jakákoliv informace týkající se určeného nebo určitelného subjektu údajů. Subjekt údajů se považuje za určený nebo určitelný, jestliže lze subjekt údajů přímo či nepřímo identifikovat zejména na základě čísla, kódu nebo jednoho či více prvků, specifických pro jeho fyzickou, fyziologickou, psychickou, ekonomickou, kulturní nebo sociální identitu. Údaje o fyzické osobě v rozsahu popsaném ve výroku tohoto rozhodnutí, tj. jméno, příjmení, datum narození a adresa ve spojení s informací, že je osoba (údajným) oznamovatelem protiprávního jednání, jsou nepochybně osobní údaje ve smyslu § 4 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb., neboť se týkají určeného subjektu údajů.

Dále je nezbytné uvést, že výše uvedené osobní údaje město získalo v souvislosti se svým postavením správního orgánu tj. konkrétně za účelem jejich zpracování v rámci projednávání přestupků v oblasti silničního provozu, a je tedy jejich správcem ve smyslu § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb. Obviněné město je proto mj. povinno podle § 5 odst. 1 písm. f) citovaného zákona zpracovávat tyto osobní údaje pouze v souladu s účelem, k němuž byly shromážděny. Zpracovávat k jinému účelu lze osobní údaje jen v mezích ustanovení § 3 odst. 6 zákona č. 101/2000 Sb., nebo pokud k tomu dal subjekt údajů předem souhlas.

Výše uvedené právní hodnocení pojmů jako osobní údaj či správce a povinnosti stanovené v § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 101/2000 Sb. není mezi správním orgánem a obviněným městem sporné. Spornou naopak zůstává otázka obsahu zasílané výzvy.

Dle názoru správního orgánu totiž uvedení osobních údajů oznamovatele jednání (které má znaky porušení příslušného ustanovení zákona o silničním provozu) ve výzvě k zaplacení určené částky podle § 125h odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb. je třeba bez jakýchkoli pochybností považovat za jiný účel zpracování ve smyslu § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 101/2001 Sb., ke kterému obviněné město nebylo oprávněno. Žádný právní předpis nestanoví povinnost uvádět ve výzvě k zaplacení určené částky podle § 125h odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., která je zasílána údajnému přestupci, osobní údaje oznamovatele (či údajného oznamovatele) jednání, které má znaky porušení zákona č. 361/2000 Sb. Ustanovení § 125h odst. 4 výše uvedeného zákona požaduje, aby výzva obsahovala popis skutku s označením místa a času jeho spáchání, označení přestupku, jehož znaky skutek vykazuje, výši určené částky, datum splatnosti určené částky, další údaje nezbytné k provedení platby a poučení o uhrazení určené částky. Je zřejmé, že má-li být skutek popsán, musí tento popis zahrnovat i určení vozidla, kterým mělo být protiprávní jednání spácháno, a to uvedením typu vozidla a registrační značky. Naproti tomu identifikace oznamovatele (či údajného oznamovatele) představuje pouze údaj o zdroji informací, který s vlastním popisem skutku nijak nesouvisí a nevztahuje se ani k žádné z dalších náležitostí výzvy.

Opakované námitky obviněného k obsahu výzvy považuje správní orgán za nerelevantní, účelové a záměrně zavádějící, a to z několika důvodů. Předně [REDAKCE] fotografie, na jejichž základě byly zasílány obviněným městem výzvy, nepředkládal Policii České republiky jako oznamovatel údajných přestupků osob, které jsou provozovateli vozidel zachycených na fotografiích. Nemohl si být tedy (s ohledem na důvod, pro který fotografie Policii České republiky poskytl a který je popsán výše) ani vědom toho, že se dostanou tyto fotografie mimo dispozici Policie České republiky, natož pak, že budou používány v jiných řízeních, ve kterých bude on označen za oznamovatele. Nadto správní orgán setrvává v názoru, že pro osobu, které je výzva zaslána, není v okamžiku doručení takové výzvy vůbec relevantní, kdo fotografie pořídil a následně poskytl Policii České republiky či jinému orgánu. Relevantní jsou okolnosti spáchání údajného přestupku, které však s osobou oznamovatele (či údajného oznamovatele) nijak nesouvisí. Osoba, které je výzva adresována, může případnou relevanci podkladů pro zaslání výzvy zpochybnit, nicméně pokud by správní orgán, který výzvy odeslal, považoval z jakéhokoli důvodu předložené fotografie za problematické z hlediska jejich relevance jako důkazního prostředku, nebyl vůbec oprávněn výzvy odesílat. Fotografie předané Policii České republiky [REDAKCE] by v takovém případě totiž nezakládaly dostatečný podklad pro postup, který obviněné město zvolilo.

Pokud jde o další námitky obviněného města obsažené v podaném odporu, správní orgán zcela odkazuje na argumentaci uvedenou výše ve vztahu k náležitostem výzvy a identifikaci oznamovatele.

Správní orgán dále zdůrazňuje, že město při projednávání přestupků vykonává veřejnou moc (resp. státní moc, která na něj byla přenesena příslušnými právními předpisy), přičemž dle čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod a čl. 2 odst. 3 Ústavy České republiky lze

státní moc vykonávat pouze v případech, mezích a způsoby, které stanoví zákon. V případě zpracování osobních údajů oznamovatele, které spočívá v jejich uvádění ve výzvě k uhrazení určené částky, které obviněné město provádí, jde zcela bez pochyby o činnost, kterou mu žádný právní předpis neukládá a ke které tedy není oprávněno.

Správní orgán tedy na základě výše uvedeného konstatuje, že obviněné město svým jednáním popsaným ve výroku tohoto rozhodnutí porušilo povinnost stanovenou v § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost zpracovávat osobní údaje pouze v souladu s účelem, k němuž byly shromážděny, a k jinému účelu jen v mezích ustanovení § 3 odst. 6 tohoto zákona, nebo pokud k tomu dal subjekt údajů předem souhlas, tedy spáchalo přestupek dle § 45 odst. 1 písm. c) zákona č. 101/2000 Sb.

Podle § 5 zákona č. 250/2016 Sb. je přestupkem společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.

Podle § 37 zákona č. 250/2016 Sb. se při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlédne zejména k povaze a závažnosti přestupku, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem a k povaze činnosti obviněného. Při stanovení správního trestu tak správní orgán přihlédl především k povaze a závažnosti přestupku, přičemž má na základě § 38 zákona č. 250/2016 Sb. za to, že závažnost přestupku zvyšuje především počet osob, jimž byly osobní údaje ██████████ neoprávněně zpřístupněny, neboť se jedná řádově o stovky osob. Závažnost přestupku taktéž zvyšuje i rozsah osobních údajů, které byly neoprávněně zpřístupněny. Na druhou stranu závažnost přestupku snižuje počet dotčených subjektů, kterých se dané prokázané neoprávněné zpřístupnění osobních údajů týkalo. Obviněné město se přestupku dopustilo jednáním, které je popsáno ve výroku tohoto rozhodnutí, tj. zpracovávalo osobní údaje způsobem, který neodpovídá stanovenému účelu, což je v zásadě obvyklý způsob, kterým je zákon č. 101/2000 Sb. porušován; tato skutečnost proto závažnost přestupku dle názoru správního orgánu ani nezvyšuje, ani nesnižuje. Pokud se týká povahy činnosti obviněného, je dle správního orgánu profesionálem v oboru, kde dochází k rozsáhlému zpracování osobních údajů, což míru škodlivosti přestupku zvyšuje. Polehčující či přitěžující okolnosti ve smyslu § 39 a 40 zákona č. 250/2016 Sb. ve věci správní orgán neshledal.

Při rozhodnutí o uložení povinnosti uhradit náklady řízení správní orgán vycházel z ustanovení § 79 odst. 5 správního řádu, který správnímu orgánu ukládá povinnost uložit paušální částkou náhradu nákladů řízení účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, a z § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, kterou se stanoví paušální částka nákladů správního řízení ve výši 1.000 Kč.

S ohledem na výše uvedené, bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: V souladu s § 152 odst. 1 správního řádu lze u Úřadu pro ochranu osobních údajů proti tomuto rozhodnutí podat ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí rozklad předsedkyni Úřadu pro ochranu osobních údajů.

Rozhodnutí je doručeno dnem převzetí stejnopisu, nejpozději ale desátým dnem od jeho uložení na poště. V případě doručování do datové schránky je dnem doručení okamžik přihlášení oprávněné osoby do datové schránky, nejpozději ale desátý den ode dne dodání rozhodnutí do datové schránky.

Praha 15. května 2018

otisk
úředního
razítka

Vanda Foldová
ředitelka odboru kontrolního